

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 10. Quodam dissidium in upsa hac solemnitate exortum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](#)

excepti, sed etiam ob rem optime getam & præcipue illi, qui hoc diploma deferebant, amplissimis muneribus aucti.

Sæc. XVII.

A. C. 1738.

Nil ergo ad plenæ reconciliationis complementum deesse videbatur, quam ipsa illius diei solemnitas, qua pro more tributum publice penderetur: Verum Cæsar ac Galliæ Regis Oratores palam reclamabant, caussati, Hispaniæ Regem nondum nuperæ paci accessisse, proin investituram tamdiu differendam, donec de Regis assensu certa haberetur notitia: insuperhabita tamen hac protestatione Princeps Columna in pervigilio SS. Apostolorum Petri & Pauli hoc tributum consueta solemnitate exsolvebat, & Clemens Pontifex, ut eo magis voluntatem suam ac studium in Carolum Regem testatum redderet, non modo Mariam Amaliam Augusti III. Poloniæ Regis Filiam præfato Neapolis Regi nuptam magnificentissime ubique locorum per Pontificiam ditionem excipi curavit, sed etiam Cruciatæ, ut vocant, Bullam seu diploma Regi concessit.

§. X.

Quoddam dissidium in ipsa hac solemnitate exortum.

Hanc festivitatem Cardinales, Romani Principes, Dukes ac Proceres &

C 5

Pri-

Sæc. XVIII. Principum exterorum Oratores equis
A.C. 1738. vecti augustiorem reddere solent: Ex
his aderant quoque Dux de Gravina &
Corsinius Princeps, quos inter de præ-
cedendi jure lis oriebatur; Gravina
enim sibi honoratiorem locum deberi
contendebat, Corsinius vero dexteram
sibi utpote summi Pontificis Nepoti om-
nino cedi postulabat, qui tamen, per-
tinacius resistente Gravina, domum
pacis amore revertebatur: Enim vero
prætensem Gravinæ jus minus funda-
tum censebant Cardinales æque ac
Principes, toti tamen in eo erant, ne
exinde molestior enasceretur contentio:
serio igitur de opportunis utramque
contententium partem conciliandi me-
d is actum, ac tandem Clementis Papæ
opera, utrinque die quinta Julii con-
ventum est, ut Gravinæ Dux agnito
errore veniam sibi dari, a Corsinianis
peteret. Igitur præstituta die curru
vectus, comitantibus eum omnibus
suis Domesticis ad Corsinianum defer-
tur Palatium, ubi hujus nominis Car-
inalis Neri unacum Pontificiæ Cu-
riæ Prælati, & viginti aliis Præfulibus,
necnon quinquaginta Nobilitatis Ro-
manæ Viris Ducem excipere paratus ad-
stebat: quamprimum ergo Dux e curru
descendere parabat, quatuor Corsinia-
næ Familiæ Nobiles eum excipiunt,
atque

atque ad sextum usque scalæ gradum Sæc. XVIII.
comitantur; tum vero Nerius Cardi- A.C. 1738.
nalis Duci obviam factus, illum ad per-
amplum cubile deducit, ejusque de-
precationem eo tenore, quo inter eos
conventum erat, excipit; Eadem ad-
huc die Dux ad Pontificis alloquium
admissus, pariter inconsiderati sui au-
sus veniam orabat, qua etiam perbe-
nigne impetrata pristinam stabilemque
cum Corsinianis amicitiam prosegue-
batur.

Levior adhuc quædam controversia e-
jusdem solemnitatis occasione moveba-
tur; cum enim antiquus mos ferret, ut
Neapolitani Regis Orator, cui Tributum
pendere incumbit, omnes Cardinales,
cunctos Principum Legatos, aliosque
primæ classis Nobiles ad festivum hunc
actum invitaret, hac tamen vice Prin-
ceps Columna Cardinalem Cienfuegos
Cæsaris Administrum esse prætereun-
dum censuit, eo quod illos, qui Nea-
politani Regis iussu Montis Regalis in
Sicilia Episcopatus sui proventus apud
sequestrum deposuerant, propria au-
toritate sibi arrogata anathemate per-
strinxisset, ac investituræ Neapolitano
Regi concedendæ vehementius fese op-
posuisset: Enimvero Cardinalis de præ-
tensa hac injuria acriter lquerebatur,
sed incassum varia reconciliationis me-
dia

Sæc. XVI. dia tentabat, donec tandem Pontifex
A. C. 1738 sua prudentia hunc quoque Cardina-
 lem in Regis gratiam reduceret.

§. XI.

*Pontificium Investituræ diploma Ca-
 rolo Borbonio Neapolis Regi
 concessum.*

Insuper de modo, quo Pontifex suum diploma pro inaugurando Carolo Borbonio Hispaniarum Infante instrueret, disceptatum aliquamdiu fuisse, supra meminimus; haud igitur injundum erit Lectori, ipsum illius tenorem percipere, eoquod in eo exacta totius hujus negotii Historia contineatur.

„Dudum, ita præfatur Pontifex, fel.
 „rec. Julius III. Papa Prædecessor noster
 „Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum
 „tota Terra, quæ est citra Pharum
 „usque ad confinia Terrarum S. R. E,
 „Civitate nostra tum sua Beneventana
 „cum ejus Territorio, & pertinentiis
 „duntaxat excepta, ad jus, & proprie-
 „tatem ejusdem Ecclesiæ pertinen. &
 „tunc ad ipsum Prædecessorem, &
 „dictam Ecclesiam devolutum, quovis
 „modo, & ex quavis caussa illud ad ean-
 „dem Ecclesiam devolutum esset, aut
 „alias ejus dispositio ad prædictum præ-
 „decessorem pertineret, cum omnibus
 „juri-